



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1963/2022
22.03.2023. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Живковић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Стамболић, адвокат из ..., ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Стојиљковић, адвокат из ..., ЗЗ, ИИ и ЈЈ, свих из ..., ради утврђења права својине и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужилца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2472/2018 од 09.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2472/2018 од 09.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4403/2017 од 06.07.2017. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужилце на основу савесне и законите државине на основу одржаја стекле својину на непокретности – куће површине 28,34 м², у улици ... број ..., на катастарској парцели број ... КО ... – ..., која се састоји од три собе, купатила и ходника, који представљају засебну целину са улазом из улице, укупне површине 53,39 м², заједно са правом трајног коришћења северног дела катастарске парцеле број ..., бивше катастарске парцеле број ... КО ... – ..., што су тужени дужни да признају, а ако не учине ова пресуда ће служити као основ уписа промене у катастарским и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ГГ из ... да заузети део објекта површине 53,39 м² који се састоји од три собе, купатила и ходника, који представља засебну целину са улазом из улице, претворен у пословни простор – трговинску радњу, а налази се на катастарској парцели ... КО ..., преда у државину тужилцама испражњен од лица и ствари. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужилцама солидарно исплате износ од 1.044.778,00 динара на име парничних трошкова.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2472/2018 од 09.01.2019. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев којим је предложено утврђење да су тужиље по основу савесне и законите државине, на основу одржаја, стекле својину на непокретности – куће површине 28,34 м², у улици ... број ..., на катастарској парцели број ... КО ... – ..., која се састоји од три собе, купатила и ходника, који представљају засебну целину са улазом из улице ... број ..., укупне површине 53,39 м², заједно са правом трајног коришћења северног дела катастарске парцеле број ..., бивше катастарске парцеле број ... КО ... – ..., те обавезивање тужених да трпе упис промене на основу ове пресуде у катастарским и другим јавним књигама, као и за обавезивање туженог ГГ да заузети део објекта површине 53,39 м², који се састоји од три собе, купатила и ходника, који представљају засебну целину са улазом из улице ... број ..., претворене у пословни простор – трговинску радњу, а налази се на катастарској парцели број ... КО ..., преда у државину тужиљама. Тужиље су обавезане да на име парничних трошкова исплате туженој ЖЖ износ од 18.000,00 динара, туженима ГГ, КК и ЛЛ, за период од утужења до делимичног повлачења тужбе дана 17.05.2012. године износ од 306.000,00 динара, туженима ГГ, ДД, ЕЕ и ЂЂ почев од дана субјективног проширења тужбе 17.05.2012. године до отказа пуномоћја од стране туженог ГГ дана 18.04.2016. године износ од 345.000,00 динара и за период почев од 18.04.2016. године туженима ДД, ЕЕ и ЂЂ износ од 120.000,00 динара и туженом ГГ за исти период износ од 107.620,00 динара, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП без конкретизације њене садржине, односно пред којим судом је учињена, не представља ревизијски разлог (чл. 407. став 1. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, власници предметне непокретности, почев од 1960. године су по правном основу куповине били бивши супружници ЉЉ и ММ, те њихов синови НН и ЊЊ, са уделима од по $\frac{1}{4}$ дела. Након смрти родитеља спроведен је јединствени поступак за расправљање заоставштине и правноснажним решењем од 09.03.1979. године, део заоставштине наследило је њихово осморо деце на равне делове, док су њихове сувласничке делове на предметној непокретности наследили по основу споразума деца ОО, ПП и РР на по $\frac{1}{3}$ дела. Дана 12.02.1979. године НН и ЊЊ су са ОО, ПП и РР сачинили писмени споразум, којим су им уступили у својину своје сувласничке делове стечене куповином 1960. године. Споразум није оверен пред судом, а стање сувласништва остало је непромењено. Сувласничку припадност ОО наследили су тужиље, супруга и две ћерке решењем оставинског суда од 14.04.1986. године, по ком основу су уписане као сувласници на по $\frac{1}{18}$ делова некретнине. Преостали уписани сувласници некретнине су тужени: ЈЈ, ЗЗ и ИИ, по правном основу наслеђа иза покојног ПП, ОО по правном основу наслеђа

иза покојне РР, ГГ и ДД по правном основу уговора о поклону закљученог са ЊЊ дана 13.08.2002. године, те ЂЂ и ЕЕ по правном основу уговора о поклону закљученог са НН дана 08.02.2008. године. Тужила АА се 1978. године удала за ОО, тужиле ББ и ВВ су њихове ћерке, оне су живе у спорној непокретности до 2000. године, потом су се одселиле, део непокретности које су користиле, адаптирале и издавале трећим лицима. Од 2007. године, у поседу овог дела некретности је тужени ГГ по основу усменог уговора о закупу закљученог са тужиљом ББ. На лицу места кућа у ..., на адреси, саграђена је на парцели ... и има површину од 150,33 м². Тужиљама по основу наслеђа припада укупна површина од 25,05 м², а у овој парници претендују на 28,34 м² површине, која превазилази њихове наследне делове.

Полазећи од овако утврђених чињеница, првостепени суд налази да су тужиле у мирном поседу површине од 28,34 м² спорне непокретности, да уговори о поклону на основу којих су тужени стекли сусвојину нису од значаја пошто је у породици постојао споразум из 1979. године на основу ког спорни део куће тужиле држе као власници, те да су испуњени услови прописани одредбама чланова 28, 30. и 72. Закона о основама својинскоправних односа за стицање права својине по правном основу одржаја на делу непокретности која је опредељена тужбеним захтевом.

Према становишту другостепеног суда, утврђене околности чине неприхватљивим закључак првостепеног суда о савесности тужила, пошто су учествовале у поступку за расправљање заоставштине покојног ОО и тада се суочиле са чињеницом да наслеђују само 1/6 дела некретности коју је имао њихов правни претходник. Оне су имале сазнања о чињеницама које су други сувласници непокретности, да су НН и ЊЊ располагали својим сувласничким деловима уговорима о поклону, при чему изостаје и правилна идентификација спорног дела непокретности, имајући у виду упис у листу непокретности број ... КО ... – Спорна непокретност уписана је као породична стамбена зграда на адреси ... број ... и саграђена је на парцели кат. бр. ..., док је објекат – породична стамбена зграда у улици саграђена на катастарској парцели број ... и у државини је тужених ГГ и ДД. Тужени ГГ је по упису у јавној евиденцији непокретности сувласник 27/216 делова спорне непокретности, па је неоснован тужбени захтев за предају у искључиву државину спорног реалног дела објекта тужиљама, јер по члану 14. Закона о основама својинскоправних односа тужени има право да користи целу непокретност заједно са осталим сувласницима сразмерно свом делу.

Тужиле у ревизији неосновано указују да је побијаном пресудом другостепеног суда погрешно примењено материјално право. Све разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, утврђене чињенице јасно воде закључку да су правни претходник тужила, односно тужиле знали, односно да су могли знати да за посед на већој површини од сувласничке припадности на непокретности немају пуноважан правни основ. Тужиле своја права на спорној површини, реалном делу целе куће црпе из закљученог споразума 1979. године, за који су имале знања да није правно реализован до 1986. године, када је умро њихов правни претходник и расправљена његова заоставштина. Тужиле нису пружиле доказе да су до покретања ове парнице предузимале правне радње у сврху реализације споразума у породици 1979. године, да су пренамену стамбеног у пословни простор вршиле уз дозволе надлежних управних органа, а из уписаног стања у јавној књизи произилази да је у протеклом временском

периоду вршена промена бројева катастарских парцела, као и да није евидентирано постојање пословног простора. Стога, пошто код правног претходника тужила и тужила није постојао квалитет државине који је потребан за стицање права својине на спорном реалном делу непокретности по одредбама чланова 28. став 4. и 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, правилно је одбијен тужбени захтев у делу за утврђење. Последишно, законита је и пресуда у делу којим се тражи предаја поседа, пошто тужени ГГ има право на супосед целе некретнине, сразмерно свом сувласничком уделу.

На основу одредби чланова 165. став 1, 153. став 1. и 154. ЗПП, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова поступка по ревизији, пошто оне у овом поступку нису постигле успех.

Из наведених разлога, одлука у изреци донета је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић